

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Mr 111.

Göteborg den 9 juli 1960.

Käraste Hella-barn!

Du må ha ett hjärtligt tack för brev nr 116 av den 28/6 som jag fick den 1/7 ! Nä, då, jag är inte alls sjuk. Tvärtom! Men jag får ju medge att det vart ett väldigt hopp mellan breven nu. Jag hade så mycket om mej de där veckorna, så jag märkte inte att det var så långt mellan breven förr än jag satte mej att skriva. Före pingst fick jag förbereda reparationen av mitt rum och hallen, för att tredjedag pingst ta emot målaren. Sedan bodde jag hemma hos flickorna i mer än 8 dar. Därefter var det att ta i tu med att ställa i ordning. Alla mina mattor, utom den stora, har jag haft borta till tvätt. Likaså mitt stora draperi som hänger framför spvalkoven. Det skall sys om och det har jag inte tagit itu med än, för det är ett väldigt jobb. Varför är inte Hella här och hjälper jag? Jag är inte alls färdig än men blir väl framåt jul, kanske! Det är i alla fall så skönt att det här eländet är över. Och att man vet att det är rent i alla hörn. Det är en ljuvlig känsla. Jag hade ju skapligt i ordning till midsommar. Och så kom allt det som jag skrev om i brev 110. Tack ska du ha för korten, som ska komma.

Du vet att Fridas systrar skulle resa bort och hon skulle tas om hand av en annan människa. På lördag hämtades Frida till Åsa i Taxi. Nästa dag kom hon tillbaka!!! Det gick alltså inte. Följande dag, som var i måndags, skulle dom resa. Och nu stod dom där med allt ordnat för en gruppresa och Frida - Hemma! Då ringde dom till sin bror Ivar och undrade om dom kunde hjälpa till. Ivars familj funderade en stund och ringde sen och sa att dom skulle ta henne hem till sej. Vid 11-tiden hämtade Ivar Frida. Och kl. 13.31 gick deras tåg. Och dom kom ju alltså iväg. Jag tyckte ju att detta var väldigt bra. Så får dom se hur flickorna har det med sin förut så rara syster. Det tror jag inte att dom har förstått. I går var jag hos Mia Roskvist. Det är synn att man inte kommer lite oftare, för hon blir ju så glad att hon vet inte till sej. Först upplåter hon sitt hjärta och lastar av alla sina bekymmer. Jag kanske egentligen skulle börja med ett brev brev, som jag fick från Mia den 5 ds. "Mölndal den 4 juli. Kära lilla Ester Guds frid Nu har våra vänner rest /hon räknade med Lisa också/ och min Ester läste för mig vad David hadde skrivet i Veckoposten Den Gud som kallade dem i unga år och varit med dem därute skall alltfört beskydda och bevara dem Jag är tacksam till dig Ester som lagade så att jag fick träffa både David och Thomas och tack för kortet som jag fick på dem Men våra i Japan i dessa oroliga tider Jag har radio och jag är så ledsen men även de har en fader som vakar över dem Jag skickar nu en peng Du får göra som du vill med dem Du har ju fyllt år köp en blomma om du vill eller ge Hellen om du /vill/ Tack kära Ester för all kärlek och allt fördrag med /mig/ Gud skall löna dig för allt din gamla Mia! Det är väl för rart! Hon kan ju inte följa några linjer, därför att hon inte ser Men allt är läsbart. Pengen var 10:- kronor. Jag sa henne att den skickar jag till Japan. Jag skall just skriva till Hellen. Därmed var hon mycket nöjd. Jag sätter in den på din bok, då jag kommer till banken. /Det har inte Alba /dottern/ med att göra, sa Mia./ Alltid säger Mia så här: Jag har ingen, som jag kan tala med, som med dej. Och jag får allt hennes förtroende. Och ibland får jag ju rätta till hennes tankebanor. Nu undrade hon bl. a. om dom där studenterna, som ställde till oro i Tokio var Oscars elever och era ungdomar. Då jag sa att upproret var inte i Himeji utan långt därifrån blev hon nöjd. När jag under ett par timmar har försökt besvara alla hennes frågor och vi läst något Guds ord och bätt till Gud så är Mia lugn och trygg igen. Vi läste en del av Åkessons konferenspredikan - hon hade inte båda tidningarna tillhands - och Mia vart gripen och överlycklig. Hon ropade Halleluja högt. Det är synn att denna intelligenta Mia inte ser att läsa. Om hon bodde lite närmare, skulle jag gå dit och läsa för henne ibland. Hon hör ju radio och det är ju väl. Nej, du har nog inte erkänt kaffet förr än nu. Det var de två sista burkarna av dom du betalt. Dom gick den 25/4, så det är väl inte så länge sen du fick dom

Så var det lite mer affärer. Jag tackar så hjärtligt för lånet för de 400:- kr. som jag fick ta ut på din bok den 8 april. Den 5 juli satte jag in kr. 404:50. Det lånar sej inte för dej att diskutera räntan, för nu är det så. Tack ska du ha Jag sålde nämligen en del premieobligationer. Det går ju åt lite extra i samband med reparationen. Tandläkaren fick 90:- i går. Och så har jag satt in så jag har till min Gotlands-resa i augusti. Det går väl bra så länge man har lite att sälja I dag hade jag brev från Avvan, skrivet i Bendela. Som du kanske vet flög han ut med en hastighet av 900 km. i timmen och på en höjd av 10000 mtr. Och det var förstås tjusigt. Men därom skriver han väl själv så småningom. Han är glad att vara därute. På konferensen, som hålles i mitten av denna månad, får han veta var han kommer att placeras.

Angående Lisas studier, så säger du att "hon som är så duktig i franska? Ja, visst är hon det, men det "fattas mycket", som Esther Wahlin brukade säga. Religionshisto var väl det svagaste av hennes ämnen, där fick hon ju 1 betyg. Etnografien, som handlar om ordspråk och gåtor och annat liknande, var ju något fantastiskt. Dosen

ten tyckte att det var så fint att han menade att det borde tryckas på franska. När det gäller franska språket, så får dom läsa fantastiskt mycket, bl. a. fornfranska med dess egen fonetik, om det nu kan uttryckas så. Lisa är förfärligt duktig, den saken är klar. Men hon ger sej ju också helt åt jobbet. Vilken resa Holmquistarna hade! Det var något fruktansvärt. Hur finner dom sej nu Amerikaner i Formosa? Det låter ju inte så värst i dessa orostider. Nu håller ju oroligheterna i Kongo på att ta ner radion. Det är så mycket fram och tillbaka. Rykten uppstår och dementeras eller ignoreras. Massor av vita flyr Och i dag har visst 4 plan med flyktingar kommit till Bryssel. Det har dock i sammanhanget inte sagts något om att missionärer lämnat landet. I varje fall inte från de svenska missionerna. - Tänk att Margareta skall ut i världen nu. Och ni är så duktiga att hålla diet. Det är bra gjort, för det är nog inte lätt. Om E. W. Hermansson kan vi säga: Slutad är striden! Han dog den 6'de på Vasa Sj. Det var cancer och han har lidit oerhört. På tisdag äger begravningen rum. Tack ska Oscar ha för raderna. Räkning från London har kommit. De innerligaste hälsningar till er båda ätte

Julge